

{ אז נדברו }

פרשת תולדות תשפ"ד | גליון מספר: 626 | לסדר: "בזמן שקולו של יעקב נשמע בבתי מדרשות וכו'..."

הצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

תי"ו רי"ש וא"ו מ"ם
וא"ו תי"ו

תרומות תרומות תרומות...

כמו כן: הרוצה להשתתף לשם שמים
בהוצאה מחודשת של הספר
'המסולאים בפז' ניתן להתקשר ל-
0527683095, או לתרום ישירות
באמצעי התרומה הרשומים למטה.

ולמה 'לשם שמים'?? כי הספר כבר יצא
לדפוס... כך שכבר אין רפואות ואין ישועות
ואין עילוי נשמות... הכל אבוד... אין כלום...
איפה אין כלום?? בהקדשות של הספר!! אבל
בשמים!! השמים לא ירדו לדפוס... שערי
השמים נשארו תמיד פתוחים... למי שיתרום
וגם למי שלא... גם זכות הרבים בכיסוי
העלויות נשארה פתוחה וכל הרוצה יבא
ויטול...

כך אתם שותפים איתנו

בהוצאות ובזכויות:

בבנק: פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדריים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

בשורות טובות

ישועות ונחמות:

אני רוצה להיות יחודי!!! אבל אין בי שום דבר מיוחד...

אני מכיר יהודי שיש לו רגש למצוות... והוא סיפר לי שביום כיפור מוכרים אצלם את העליות והמצוות במחיר מפולפל וכו'... והכיבוד הכי יקר זה פתיחת הארון בנעילה שיש בזה עניינים גדולים כידוע וזו סגולה לפרנסה וכו'... והוא קנה את זה!!! תן ניוחש בכמה כסף?? לא פחות ולא יותר... קרוב לעשרת אלפים שקל!!! הייתי המום... אוה... כמה כסף שילמת על זה... כל הכבוד... ואז לפתע נעצרת!!! רגע רגע רגע... תן לי... תן לי שניה להתרכז... אוה... אני בהלם!!! אני כעת משחזר ש... שגם אני!!! גם אני עשיתי ביו"כ את פתיחת הארון של נעילה... תבין: ביו"כ אני מתפלל בבית הכנסת שיש שם בדיוק 12 מתפללים וזקנים... אני קבלתי גם מפטי"ר ב"ר"ה וגם עליה ביום כיפור ולא בגלל שאני ש"ץ או אז נדברו... אלא בגלל שאין מישהו אחר שיקבל... (כי גם כהן ולי אין שם) ו... וצריך בין הייתר גם לפתוח את הארון הקודש לפני נעילה... אז... אז פתחתו!!! **חבר שלי מיד שאל אותי בדריכות... נו נו... בכמה קנית את הפתיחה של נעילה??** התפוצצתי מצחוק... איזה שילמתי... תגיד תודה שבכלל פתחתי את הארון... אם לא הייתי פותח את הארון הוא היה נשאר סגור... תבין... מדובר פה בביהכ"ס של זקנים... אחרי יום שלם... כולם תשושים... והנה הגיע נעילה... ותכל'ס... צריך פה מישהו שיקום שיפתח את ארון הקודש (ויריב עם הדלת שצריך 'לריב' איתה עד שהיא נפתחת...) אז במקום שאין איש וכו'... קמתי ופתחתי... ותאמין לי ששכחתי מזה לגמרי... אתה פשוט הזכרת לי ש... שהרווחתי עשרת אלפים שקל בלי לשלם שקל...

עד כאן הסיפור!!! אז זהו!!! קורא יקר... לי יש בעיה עם ה'דבר' הזה... אולי תעזור לי אחת ולתמיד להבין איך עובד ה'שוק' המוזר הזה שאני בחחיים לא הצלחתי להבין אותו... הנה... קח את הסיפור הזה... יש פה שני אנשים שקבלו פתיחה בנעילה... גם אני וגם הוא... בינינו: יש הבדל בין פתיחת הארון שלו לשלי?? **לכאורה אין הבדל!!!** (הרי אצל שנינו מדובר בארון הקודש!! ספרי תורה כשרים!! אצל שנינו זה נעילה ופתיחת הארון של נעילה...) האם הפתיחת הארון שלי הייתה שווה פחות משל?? לכאורה לא!!! אין סיבה!! אם ככה... אז למען ה': על מה הוא שילם עשרת אלפים שקל? אם אני יכולתי לקבל את זה בחינם... אז על מה הוא שילם??

אתה מבין מה מפריע לי פה?? בראש של נדל"ן זה לא מסתדר לי... התמחור הזה לא נתפס לי... (רק בתור דוגמא... ה'שוק' הזה מאוד מצוי לדוגמא ב"ג בעומר... שעושים הדלקה לכבוד רשב"י ומוכרים את זכות ההדלקה... והמחיר עולה ומטפס עד שהגיע הנגיד של החצר וקנה בתמישים אלף שקל פשוט... רגע... ואם אני עכשיו פתאום אוציא מהשקתי איזה מקל עלוב עם צמר גפן מגולגל עליו... אני אשפוך עליו כמה בקבוקוני שמן זית ואציתו ואני אעשה לכם פה יופי של הדלקה מול העיניים... לא חמישים אלף שקל ולא בטיח... הנה... הדלקתי!!! וזה דלוק!! וזה לכבוד רשב"י... מישהו יוכל לטעון לי בלומד'ס שאין פה הלוית' דין הדלקה... מה... זה לא דלוק?? אז למען ה'... על מה הוא בדיוק שילם?? אני בעד שישלם... אבל על מה?? אם את אותו דבר בדיוק אפשר לעשות בחינם... אז איך אותו דבר בדיוק עולה הון תועפות באותה מדינה עצמה... בראש נדל"ן אני לא מצליח להבין את זה... כנ"ל בייחס להתרומה שמוכרים את הנר של הבאבא סאלי ומישהו קנה בעשרים אלף שקל... ואם רגע אח"כ אני אעלה לבמה עם נר נשמה עלוב של אזכרות ואני אדליק לעי"נ הבאבא סאלי מישהו יוכל להגיד לו שזה לא דלוק?? אז למען ה'... על מה הוא שילם עשרים אלף שקל?? וכנ"ל לגבי הפתיחה שלנו בנעילה...) אז באמת יום אחד שאלתי מישהו... והוא עשה לי כזו תנועה... הוי... נו... אתה לא

מבין... **אתה תמים...**

בסיידר... אני תמים... אבל כליל הסדר גם בן התם מקבל תשובות...

עכשיו: שלא תבין!! ה'שוק' המוזר הזה הוא לא שגעון חדש של הדור שלנו... המושג הזה כבר מוכר לנו מחז"ל... הנה... הדוגמא שהכי מבלבלת אותי זה המושג של תפילות כנגד תמידין תקנום... תבין: פעם!!! כשביהמ"ק היה קיים... רק כהנים יכלו להקריב תמיד... וגם הם רק שבוע אחד מתוך חצי שנה... וגם אז היה להם פייס... ומתוך אלפי כהנים רק 13 כהנים זכו בתמיד של שחר... וגם אז רק כהן אחד ויחיד זכה בקטורת!!! והוא היה המאושר עלי אדמות והוא היה מסומן עד סוף חייו כגביר כי הקטורת מעשרת... **והנה... אל תשאל... נחרב בית המקדש...** ומאז... היות ואין לנו קרבנות... אז זהו... תפילות כנגד תמידין תקנום... מהיום **כל אחד** נהיה כהן בעצמו... אם אתה אומר קרבנות **אתה בעצמך** הכהן המיוחס שזכה בתמיד... וכשאתה אומר פיתום הקטורת ככוונה נחשב לך **שאתה בעצמך** מקטי"ר קטורת... רשב"ע: עד אתמול היו לנו מלחמות עולם על זה... כולם רצו לזכות ורק בודדים היו המאושרים שזכו... ופתאום רפורמה... כל אחד יכול להגיע לבית הכנסת ולהקטי"ר קטורת. חופשי על הבר... איך?? איך פתאום? איך יתכן שהדבר שהיה הכי יקר המציאות... פתאום נהיה הכי פשוט וכל אחד יבא ויטול...?? איך יכול להיות שפעם היו מאבקי עולם מי יזכה להיות כהן גדול... וברגע שנחרב ביהמ"ק כל אחד נהיה כה"ג ואומר סדר העבודה ונחשב לו כאילו הוא היזה אחת למעלה ושבע למטה... איך זה פתאום קורה?? ? מילא בגן... כל שבוע היה אבא של שבת אחד... ושבעו אחד הגנת החליטה שככלול ביחד אבא של שבת... נו... בסיידר... אבל כאן זה רציני!!! אם הד"ל אומרים שכשנאני אומר פיתום הקטורת נחשב לי כאילו שהקטרת קטורת... זה רציני... סו"ס גם בחינה של 'כאילו' בחז"ל זה משהו אמיתי) אז איך זה יכול להיות שמשוהו כ"כ יוקרתי ונדי... פתאום נהיה בהישג יד של כל מי שפוחת סידור תפילת כל פה...?? ואני לא סתם פותח את הנושא הזה... כי למייעשה זו אחת מהסיבות שגורמות לי ומסתמא גם לך... שאנחנו מתקשים לעכל את זה... אני מתקשה לעכל שהתפילה שלי יכולה להיות חשובה ממש כמו תמיד של שחר... כי איך זה יכול להיות...

התשובה על שאלה זו בעמוד 6 בגיליון זה...

’נתן עיניו ולבו להיות מיצר עליהם...’

בשבוע האחרון מיששתי לעצמי את הדופק כמה וכמה פעמים... ואני באופן אישי מתחיל להרגיש בייחס לעצמי... אולי הגיע הזמן שאני מתחיל להיות מסוגל לחשוב על החיילים שנמצאים בעזה ולדאוג להם ולהתפלל ולהתחזק למענם... רק עכשיו אני מרגיש שאני מתחיל להיות כשיר לזה... עד עכשיו היה אסור לי!! היה אסור לי לחשוב עליהם!! כי... כי עד עכשיו היה יותר מידי הילה של הערצה ואהבה סביב החיילים... יותר מידי הרבה סיפורים התגלגלו סביב החיילים שלנו וכוחותינו ואין הם פעלו וכו' וכו' וכו'... והפרו'קטורים שיותר מידי התמקדו בהם... היו עלולים לגרום לי להסתח דעת ופזילה מהחזית החיונית והמוצב האיטרטגי שלי מתוך החפ"ק של בית המדרש... ולכן למרות!! למרות שצריך היה שיהיה איכפת לי מהחיילים ולחשוב עליהם... אבל הייתי מנוע!! היה אסור לי להסיח דעת מהחזית שלי!! אבל עכשיו... בשבוע האחרון... אני עכ"פ באופן אישי מרגיש שהעסק קצת נרגע... סו"ס לכל דבר מתרגלים... ההילה והערצה סביב החיילים קצת שקטה... וכעת יכול להיות שמותר לי להתחיל באמת לדאוג לנשמות היקרות שנמצאות בסכנה ממשית ולהתפלל עליהם... כעת!! כעת אם חיל פרטי יתקשר אלי ויבקש ממני שאני אכין לו ציצית... כעת יש על מה לדבר... כי כעת מדובר בנשמה יהודית שרוצה ציצית... בטח... אין אפשר לסרב... בפרט שיש פה 'נושא בעול עם חבריו'. אבל לפני שבוע שבועיים כשבאו אלי ככה בהתרגשות ובקשו ממני לעשות ציצית לחיילים... הייתה שם נימה של 'נו... אם לא זכית להתגייס לפחות. תזכה להיות נטפל לחיילים בזה שתעשה להם ציצית...'. ולכן בשום פנים ואופן לא הסכמתי!! אבל עכשיו שהרוחות נרגעו כצפוי... וכעת אם מגיע אלי חייל בגודל טבעי ומבקש ממני שאני אחזק אותו בידישקייט... אין אפשר שלא... אין אפשר לסרב... כעת אני מחויב להתפלל עליהם ולחשוב עליהם והלב שלי איתם... כי זה כבר לא חיילי צבא הגנא לישראלי... זה כבר יהודים!! זה אחינו כל בית ישראל הנתונים בסכנת חיים והלב שלנו איתם ואנחנו דואגים להם...

(אבל אם שמת לב: הדגשתי שרק אם הפניה תהיה ב'אחד על אחד', שחייל יגש אלי וירצה עזרה... אבל אם זו תהיה פניה רשמית מטעם הצבא... **בשום אופן לא!!!** הצבא בתור כגוף רשמי הוא מופקע אצלנו לגמרי!! הוא חלק בלתי נפרד ממדינה שחרתה על דגלה מרידה במלכות שמים והתנערות מוחלטת מעול תורה ומצוות ולנו לא נותר אלא להתנער מכל גוף שמתנער מאבינו שבשמים... **אבל נא להפריד רשות!!!** כל חייל יהודי בפני עצמו וכל מפקד שמתמקד במשימתו ומוסר נפשו למענו הוא יהודי... הוא 'חתן שלם'!!! שאני מחויב לפרוק חמור ולעזוב עמו ואני מחויב לחלל עליו שבת... בפרט בימים אלו שהוא עוסק בפיקוח נפש ובהצלת נפשות ופדיון שבויים ויש לו שר על זה... ובפרט בפרט שכעת לי ולך באופן אישי, יש לנו הכרת הטוב אישית אליו שהוא מוסר נפש בעבורנו... והוא נאלץ לסכן את החיים שלו כדי לכבות שרפות והתלקחויות שהכיבוש הציוני צבר ובישל לעצמו במו ידיו בעשרות שנות קיומו... אנא... קרא את הסוגרים האלו כמה פעמים!! כי יש פה דקויות של ההשקפה היהודית שעליה חונכנו... ובימים אלו אנו נאלצים להוציא אותה מהבויידים... ואני מודע לכן שאני הולך לקבל על זה על הראש מכל אלו דלא דעי להבחין בין תכלת לבן ולא מבחינים בחילוקים עדינים...

ונא לא להתקשר לפני שהבנת מה כתוב.) **אני רוצה שתבין:** מה שכתבתי כאן קצת **זה בדיוק כמו ההתייחסות** של הצבא בימים אלו לחטופים... אם שמת לב יש כל הזמן הצעות של משה ומתן כדי לקדם את שחרור החטופים... והמדינה דוחה אותם על הסף פעם אחר פעם... על פניו זה נראה שהמדינה מתנהגת בהתעלמות ואפילו באטימות בייחס לחטופים... **ולמה באמת?** איזה מין אכזריות זו?? מציעים פה עסקאות לשחרור חטופים תמורת איזה הפסקת אש הומניטרית... מה יש?? למה אנחנו לא קופצים על זה?? מה... החטופים לא שוים איזה התרככות ומחיר מינימלי מצידנו?? **נו... באמת למה??**

התשובה היא: זה לא בגלל שהחטופים לא יקרים לליבנו!! אף אחד לא חושב לרגע שאנחנו מתעלמים מהם ומפקירים אותם לגורלם!! אבל מה לעשות שהיות ואנחנו במלחמה... כעת צריך לנהל מאבק נחוש עד הסוף ללא פשרות!!! ואסור לתת לשום קלף מיקוח לתעתע בנו ולהסיח אותנו מיעדי הלחימה... **ולכן אין ברירה!!!** עם כל הכאב והדאגה... העומדים בחזית נאלצים לנתק רגשות בכח כדי להתרכז ביעדי הלחימה בלי לחשוב על החטופים... ואין אחד שלא מבין את השיקול הזה... **על אותו משקל בדיוק!!!** בדיוק כמו שהלוחמים בקרב נאלצים להתנער מהדאגה לחטופים כדי להתרכז ביעדים!! כך גם אנחנו הלוחמים מתוך החפ"ק של בית ה'... שבימים אלו אנו ממוקמים בעמדה החיונית הזו ומשם אנחנו מנהלים חזית נחושה להסרת מחיצות והתגברות על מתקפת סייבר של 'שב מאחריך' וזו באמצעות הנשק של הדבקות בתורת ה' שעל ידו מדביקים אנו כל נפשות ישראל באילנא דחיי שכל שפע חירות ותשועה ופורקן מיניה וביה תליין... לכן בשבועות האחרונים נאלצנו להתנער מהחיילים שנמצאים בקרב... זה לא שאנחנו מזלזלים בחיילים... זה לא שלא איכפת לנו מהם... (היה איכפת לנו מהם בדיוק כמו ש- להם בעצמם היה איכפת מהחטופים) **אבל מה אפשר לעשות!! אני חייל!! יש לי יעדים!!** ואסור לי לפזול ימינה ושמאלה לחזיתות אחרות שעלולות להוציא אותי מההתמקדות ביעדים האיטרטגיים המוטלים עלי... אז כמו שלחייל היה אסור לחשוב על החטופים... ככה לי היה אסור לחשוב על החייל... כי נכון לשבועיים האחרונים ברגע שאני ישבתי בבית המדרש והתחילו לדבר איתו על החיילים זה גרם לי ריפיון בלימוד... זה הסיט אותי מהזירה שלי... זה אפילו גרם לי לפזול עליהם... זה היה מסוכן לי!! ועוד יותר מסוכן לכל כלל ישראל!! לכן היה אסור לי לחשוב עליו... רק מה?? השבוע אני!! אני באופן אישי מרגיש לראשונה שהשתחררתי מזה... לכן אני עכ"פ מרגיש כבר יכול להתחיל לחשוב על החייל ולהתפלל עליו ולתת אותו על לוח ליבי בתור יהודי שצריך ישועה וזה כבר לא יזעזע אותי מהמשבצת שלי... ומה איתך?? אתה תבדוק את הדופק שלך... כל אחד והדופק שלו... כל אחד והמקום שזה תפס אצלו... אם אתה מרגיש שאתה עדיין נמצא בתוך ההילה של השבועיים הראשונים שהרגשת שהחיילים נמצאים במרכז... אם אתה עדיין מרגיש במקום הזה... אז עזוב!! תמשיך להתבצר בחזית שלך כבן תורה ואל תחשוב לרגע על החייל...

עכ"פ אני פונה קצת לכל מי שמרגיש כמוני... מרגיש שמשוהו שם קצת נרגע מבפנים... ההילה שסביב הצבא והחיילים נרגעה לו...

אז הנה!!! כעת!!! כעת הגיע הזמן לדאוג!!! לדאוג לחיילים...

מה אני מתכוין לדאוג לחיילים?? מה... לקנות להם קורנפלקס וחטיפים??

לא!!! ממש לא!! אני מדבר על משהו הרבה יותר פשוט ובסיסי:

ידידי היקר: ברצוני לעדכן אותך שיש קצת מלחמה בעזה ובגבולות לבנון!!! ונמצאים שם עשרות אלפי יהודים בסכנת חיים ממשית... **ואי אפשר להתעלם מזה!! אין לנו רשות להמשיך את שגרת החיים כרגיל...** זה לא קל לנו!! זה כרוך בעבודה פנימית!!! כי סו"ס אנחנו בני אדם... והחיים חזקים מהכל... והשגרה עושה את שלה וממשיכים את החיים...

אז מילא... אלו שיש להם איזה גיס או בן דוד או קרוב משפחה בחזית... אוטומטית הם בפנים!! הם חווים את הדאגה והאיכפתיות... הם לא צריך עבודה פנימית כדי לחיות את המצב... כי יש להם איזה דמות יקרה של צעיר מגויס או חלילה חטוף או נעדר שעומד להם מול העיניים ש... שהם מאוד מייחלים שיחזרו אלינו בריא ושלם... אבל אני ואתה... שכל המשפחה המורחבת שלנו מכל הכיוונים... אף אחד לא נמצא בצבא... אוטומטית אנחנו מחוץ לעיניים!!!! אז הלאה... הזמן עשה את שלו ובשלב מסוים מירוץ החיים ממשיך... מצידנו עסקים כרגיל...

זה לא בא בחשבון!!! זה לא אנושי!! והכי הכי: **זה לא יהודי!!!** יהודי ככה לא מתנהג!! ברגע שיש כ"כ הרבה יהודים שנמצאים בסכנה... אנחנו חייבים להתנהג בצורה אחרת... אין בדיוק?? לא יודע... צריך לשבור את הראש... זה לא קל אבל הכרחי!!! בדיוק כמו שכולנו מבינים שבעשי"ת לא יתכן שתפילת שחרית תראה כמו יום רגיל... כי... כי ספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניו ואנחנו במצב חירום!! מילא כולנו מבינים שצריך משהו מעבר... איזה אבינו מלכנו... סליחות... לא יודע... מה שבטוח אי אפשר להמשיך בחיי שגרה כשתלויים ועומדים... אותו דבר כאן: לא יתכן להתנהל קצת בשגרה גמורה כשכ"כ הרבה יהודים נמצאים בסכנת חיים ממשית (שהיא בין הייתר גם נוגעת ישירות אלינו...)

ועכשיו... אני שוב חוזר ל-מה שהתחלתי... שים לב: למרבה האבסורד את המשפטים האלו אני 'נזכר' לכתוב דווקא עכשיו!! דווקא אחרי שחלף חודש וחצי לאחר הטבח... דווקא שלוש שבועות לאחר תחילת הלחימה...

מה קרה דווקא עכשיו?? יותר נכון: איפה הייתי עד עכשיו??

אז זהו!!! שעד עכשיו אדרבה... הייתי עוסק בלהתנער... הייתי עוסק ב-כן להמשיך שגרת חיים... כי היות וכולם דיברו על הצבא ועל החיילים והאחדות ועם ישראל המתוקים... וכל אייפוניסט בתורו הוא

ברוך הוא שאין לפניו משוא פנים, כל אחד ואחד לפי דרכו... הכל לפי רוב המעשה ומדוקדק עד חוט השערה!!

אחרי שזו נקודת ההנחה... וזה לגמרי לגמרי ברור... כעת... כעת אפשר להתחיל למסור שטיקל תורה ולדון ולהגיד אוקימנות מתי אמרין ש"אין כל בריה יכול לעמוד במחיצתם..." והאם זה נאמר כאן... ובינינו... אין לי סבלנות וגם לא מקום ביריעה לפתוח את הנושא הזה... כי להתעכב על הנושא הזה... זה כבר נישא... זה כבר להבין פשט ספציפי בחז"ל... או להיכנס לתיק רפואי של יהודי שנרצח מה דינו לעוה"ב... שבינינו... אליבא דאמת זה לא באמת אמור להטריד לא אותי ולא אותך...

רק מה כן הטריד אותי ואותך??? החשד שלפני עולה בלב שלנו שחלילה וחס יש אצל בורא עולם מחטפים... שיש כאלו גו' בניקים שיחגגו... וברגע האחרון יגנבו את הבמה ויגיעו לאן שעמלי תורה לא הגיעו... אז בשביל לשלול כזו טעות חייבים להתייחס בשיא החדות!! כעת מה הלאה... נו... רק בשביל שלא תחשוד שאני מתחמק אכתוב על זה כמה מילים בהערה. (ובכן: דבר ראשון כשכתוב שהרוגי מלכות אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתם... הכוונה היא שכל מי שבמדרגה שונה להם לא יכול לעמוד במחיצתם... אבל פשוט וברור שת"ח שעליהם נאמר 'עין לא ראתה אלוקים זולתך'... בוודאי שזה נאמר גם ביחס להרוגי מלכות שאין להם שום שייכות בגודל יקרת מעלת ת"ח לעתיד לבא ואפילו לא במדרגת עושה פרגמטיא לת"ח... חוץ זה אסור לשכוח שהתכנית ה'מקורית' הייתה שה' ברא את העולם הבא והנשמה הייתה אמורה להיכנס ישירות לעוה"ב... אלא שבשביל שלא יהיה נהמא דכיסופא, לכן ה' נתן לה הזדמנות לעבור כאן בעוה"ז... וכל זה שווה בשביל שתהיה בעלת ההטבה ללא נהמא דכיסופא... וממילא!!! מי שלא זכה להיות בעל ההטבה, וכל זכותו בזה שהוא מת על קידוש ה', אזי דינו כמו אותו נשמה המקורית שנכנסה ישירות לעוה"ב בלי לקבל את הצ'אנס להיות בעל ההטבה... אני לוקח בחשבון שההסבר הזה זה לא נשמע משכנע... כי... כי סו"ס אנו לא לגמרי מבינים מה ה'ס'קופ' הגדול בלשול נהמא דכיסופא... אבל... אם כככל העולם שלנו על כל המשתמע נברא רק בשביל לשלול נהמא דכיסופא, אז קח בחשבון שזה משהו מאוד מאוד רציני... שאם אתה תזכה להיות בעל ההטבה בעמל שלך... זה כל הסיפור... ואכמ"ל בחלק התורני שבדבר... פרטים נוספים... כל אחד מול הרב שלו... מה שבעיקר חשוב זה להסיר את העלילה של חוסר הגינות כלפי קודשא ברוך הוא שכל דרכיו משפט!! אין עוול! צדיק וישר הוא...

ויש עוד הרבה להאריך בנושא הזה... אבל אם נרגעת וברגע שתרגע... אז מכאן ואילך... אנו... לא צריך יותר להיות צר עין במנוחה נכונה של נדחי ישראל... והחי יתן אל לבו...)

יתן ה' ומי שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם, כן יעשה איתנו בזמן הזה.

מחטאות נעורים והוא באמת הגיע לשיעור קומה רוחני... **והוא שואל אותי במרמז:** איך יתכן שצעיר שהיה מנותק מכל זיק של יהדות... ועד השניה האחרונה חגג לו ונתן דרוך לכל היצרים שאני נלחם בשיניים להתגבר עליהם... והנה הוא נהרג שם בשמחת תורה... וזהו? בציק אחד הוא עקף אותי בפס לבן והקדים אותי שעה אחת בגן עדן?? ברגע הראשון ששמעתי את השאלה הזו... זה הרגזי וזעזע אותי... נו דחילאק... מה איכפת לך שהוא בגן עדן... מסכן... גם מת בגיל צעיר וגם בכזו מיתה משונה... אז מה זה החוסר פרגון הזה?? מה... אתה מפחד שהוא גנב לך את המקום השמור שלך בגן עדן??

אבל כשקצת יותר חשבתי על זה... פתאום קלטתי את עוצמת השאלה!!! כן... השאלה הזו מאוד צודקת והיא במקום וזה לא נובע מחוסר פרגון... (ולכן אנא מכס... מי שהשאלה הזו מפריעה לו... אל תתביישו לשאול... ואל תוותרו עד שתקבלו תשובה מספקת) **ולמה???** כי נניח בחור מתמודד שצריך לנהל מאבקים יומיומיים מול הגמ' והסטנדרט... מול פגעי הטכנולוגיה... נאבק... מתמודד... משתדל... נופל... מתחזק ועושה הכל למענו ויתברך... הרי מה מניע אותך?? מה נותן לו כח להמשיך ולהיאבק?? זה שבסופו של דבר מי שעושה רצון ה' מקבל שכר ומי שלא ההיפך!!! והנה ברגע שאתה שומע שיש כאלו שחגגו עד הרגע האחרון... ובצ"ק אחד הם עקפו אותך והגיעו לכסא הכבוד... זה מוציא את כל האויר מהמפרשים ונותן תחושה של... של "שוא עבוד אלוקים ומה בצע כי שמרנו משמרתנו..." אני אקרע את עצמי... אני אעמול בפרך... אלחם כל חיי נגד יצה"ר... ואילו אותו אחד... היה גו' בניק... עשה פרוטקציה וקיבל גן עדן על מגש של כסף

זו שאלה שחייבת להישאל!!! כי אוי ואבוי למי שיחשוב שזה באמת כך...

ומה התשובה??? התשובה היא: שדבר ראשון: לפני התשובה!!! לא כ"כ משנה מה התשובה... לא משנה הפרטים... דבר אחד ברור כשמש בצהרים: **זה לא עובד ככה!!! תשכח מזה!!!** מי שעבד את ה' כל ימיו... יהיה לו שכר לאין ערוך... ממי שחטא כל חייו ומת בסוף על קידוש ה'... אה... אבל כתוב ככה וכתוב ככה...?? לא יודע מה התשובה... ולא כ"כ משנה מה תהיה התשובה... דבר אחד ברור: אחד מי"ג עיקרי אמונה **זה שהקב"ה הגון!!!** (האמונה שהבורא גומל טוב לשומרי מצוותיו ומעניש לזוכרי מצוותיו, כאן כתוב במילים אחרות שבורא עולם הגון) ולהגיד על אבא שבשמים שיהודי שכל חייו עמל בתורה ונלחם ביצרו... והשני שלא עשה כלום חוץ מזה שהוא לא הצליח לחמוק מהתופת ומת על קידוש ה'... להגיד ששניהם יקבלו את אותו עוה"ב... **זה להפוך את הרבש"ע ללא הגון!!** וזו שאלה של כפירה באחד מי"ג עיקרי הדת!!! ולכן דבר ראשון: לפני שתפסול לי את היין בנסך... קודם כל תוציא מהראש...

ואבא שבשמים הגון וברור שהקב"ה משלם על כל פעימה של שמירת עיניים ועל כל פיהוק של חוסר שינה בלימוד ועל כל התגברות כארי בבוקר ועל כל קרעך של אוי לי מייצרי... הנקודת הנחה הזו ברורה או לא ברורה?? כל זמן שזה לא ברור אני לא יכול לדבר איתך... כי אסור לי לדבר עם יהודי שחושב שהקב"ה לא הגון... ה' הגון כדברי התנא דבי אליהו: **ואם תאמר מי שקרא ושנה הרבה, ומי שקרא ושנה מעט יהיו מאור פניהו שוין במאור פנים לעולם הבא??** ברוך המקום

הוציא לך מהציוץ שלו עוד איזה סרטון מממזה מרגש מהחיילים והעזרה והחיבוק. כאן התפקיד שלנו היה לעשות ברקס!! לא!!! לא קשור אלינו... עזוב אותי... אל תדבר איתי כעת על החיילים ועל עם ישראל כי... כי זה שואב אותי לשם... מסיט אותי לשם... זה גורם לי לנטוש את המוצב שלי... ואסור שזה יקרה!! לכן אין חיילים... אין כלום... אני מתמקד בחזית שלי!! אני בשגרת שטייגן סדר א'!! (כי אם לא ככה... אז הריפיון היה יותר גרוע מכל זמן אחר בזמן שצריך כעת את החיזוק הכי גדול שיש) ולכן למרבה האבסורד... דווקא בימים הראשונים של הלחימה... דווקא אז המשבצת שלנו הייתה לחתוך שמאלה!! לא קשור אלינו!! אנחנו בשלנו והם בשלהם!!

אבל דווקא עכשיו כשהרוחות קצת נרגעו... והלחימה נכנסה לסוג של שגרת מלחמה... דווקא עכשיו זה הזמן שנדרש לנו לקיים בעצמנו "וירא בסבלותם" - "נתן עיניו ולבו להיות מיצר עליהם"!!!! לקלוט שההלוו... יש פה מלחמה!! ואסור לי להמשיך בשגרה כאילו אין פה כלום...

יש פה!!! יש פה מלחמה!!! ואני צריך לעשות משהו יותר!! ללמוד יותר... לדרוש מעצמי יותר... לעשות משהו מעבר... להיות מצר עם הציבור... **האם הבנת את ה'רצוא ושוב' העדין והרגיש שיש כאן???**

כשהדאגה וההתעסקות סביב הלחימה והחיילים שואבת אותי אליהם... למחוזות שלהם... ולמושגים שלהם... כאן אני צריך לעצור ולהגיד: שום דבר... אין מלחמה... אין כלום... יש רק שטייגן בבא קמא!! אבל ברגע שאחרון האייפוניסטים נטש את החיילים לגורלם בבוץ העזתי... וכעת הוא עבר למשהו אחר שמצית לו את הרגש... כעת הגיע התור שלנו!! כעת שהחיילים כבר לא 'גיבורים' שכל היום מתקשקים סביבם... אלא נשמות יקרות שנמצאות בסכנת חיים... כאן ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלותם... נתן עיניו ולבו להיות מיצר עליהם... לא להמשיך כרגיל!!!

וכמובן!!! 'לא להמשיך כרגיל' - אתה מבין לבד שאין הכוונה להתחיל להתעדתך יותר ויותר בקווי הנייעס במה שקורה בזירה כדי להיות מיצר עליהם... לא!!! הלב יודע אם לעקל או לעקלקלות... אנחנו מדברים פה על טורבו בעבודת ה'!! להעביר הילוך ולדרוש מעצמי עוד יותר... סו"ס מדובר פה בנתוני מלחמה... (ואגב: התפיסה הזו חשובה גם בשביל להרבות עוד זכויות ועוד תורה שאנו זקוקים לה בייתר שאת... אבל לא פחות מזה - זה חשוב מצד עצם ה"נתן עיניו ולבו להיות מצר עליהם" לא להתעלם מצרת הכלל... כלל ישראל בצרה...)

ברשותך קורא יקר: אני רוצה לסגור עוד פינה נקודתית... מסוג הדברים שהיה אולי עדיף לא לפתוח אותם... אבל אין ברירה!! מתברר שזה מטריד יותר מידי הרבה צעירים וא"א לטיח את זה... אז בקצרה ממש...

כידוע: כולנו יודעים לדקלם שיהודי שמת על קידוש ה'... אפילו היה חוטא... היות והוא נהרג בגלל שהוא יהודי הוא מיד עולה לכסא הכבוד להיכל שאין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתו... ניגש אלי בחור בן עליה מתמודד... שיוק דם והוא באמצע לעשות כברת דרך מפרכת של יציאה מבוץ ותשובה

